

Θράκη

Τοῦ καθηγητοῦ κ. Μαγκριώπη

“Η Θράκη κατά τὴν παναρχαίαν
περίοδον τῆς προουμπρικῆς καὶ ὀ-
μηρικῆς ἐποχῆς δὲν είχεν δρια
ἐθνολογικά ἔνιατα καὶ καθωρι-
σμένα.

"Ητού μία χώρα κειμένη πρός
Βορρά της Ἐλλάδος και περὶ τῆς
δόποις οἱ ἀρχαιότεροι Ἑλλήνες
γεγυράφθω, ὡς δὲ ἐκατοίς λογού
χαρίν, ὃ Ἀνδρῶν καὶ ἄλλοι διά
την παραστήσουν τὸ μέγεθος τῆς
κτίσασσας αὐτῆς ἔλεγον, οὐ κατεί-
χε τὸ τέταρτον τῆς γῆς παρὰ τὴν
Ἑλλάδον· Αἰανοὶ καὶ Διόπομοι.

Κατά την προομψικήν περίοδον, οπλάρχη πρὸς τὴν Ἰησοῦν καὶ Χριστοῦ ἐκπατέστηρος τὰ δριτὰ τῆς Θράκης ἔθεωρόντα τὰ ἔξι: Πρὸς βορρᾶν ὁ Ἰησος ποταμὸς (Δανύαβης), πρὸς νότον δὲ Πηγεῖος ποταμός, πρὸς ἀνατολὰς δὲ Εὔεινος Πόντους καὶ πρὸς δυσμάς τὸ Βέρμιον δρός. Κατὰ τὴν δημητρικὴν περίοδον, κατὰ τὰ 900 πρὸς Χριστοῦ, τὰ δυτικὰ δριτὰ περιφρίσθαι μέχρι τοῦ Ἀξιοῦ ποταμοῦ, τὰ δὲ ἀλλα μεταναστὰ σατὰ. Κατὰ δὲ τοὺς μηδικούς χρόνους, 500 δηλαδὴ πρὸς

Χριστού, κατά τον πλεονόντων
κοπέλαιον και μέρχον του Φιλίππου,
που, δηλαγόν 350 πριν Χριστού, τά-
υτικά δριψε πρωισθήσαν
τοῦ Στρυμόνος πατούμον. Καὶ ὁ
Στράβων ὁ όποιος ἡκώσα τοῖς
χρόνοις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ κατά-
λεγεν· Ὁθάρξ δικεῖ αὐτὸν Στρυ-
μόνος πατούμον μέχρι Ἱστροῦ.

“Ολας δέ τα ἔθη, τὰ όπια εἰ-
ρισκοντο διχι μόνον γινόντα σε ναντέρη-
περιοχή, ἀλλά και μεταξύ τοῦ
Στρυμόνος και Ἀζεον ἐθεωρᾶντο
πάντοτε ως Θράκης, ἀν και Εφερον

πολυτοπικά δόματα, έν ταν
φέρω τα κυριότερα διά την άκρω-
τηση και σεις και την γνωριστής
ποιεί δύματα θερού που πανάρχαι-
ο: προπάτορές μας.

Ονομάζοντας: Πίερες, Βρύγες,
Πατονες, Βισσάται, Όδομαντες,
Μαΐδοι, Ηβωνοι, Σάτραι, Σαπαιοι,
Βιστόνες, Κικονες, Δάλρουκοι, Α-
δρούαι, Βησσαι, και Βέσσαι, Α-
γριάνες, Δαρδανοι κι Δάρδανοι,
Τριβαλλοι, Μοιροι, Τέται και αι-

λοι.
Οι Θράκες είναι λαός "Αριός, δηλαδή αντικείμενος της Αριανών όντων θνητών. Ηνδέλεχης μελέτη τῶν ἔκαστον τῶν μαντικῶν τῶν Ιστορικῶν τεκμηρίων ὅποιοι σώρων τοῦ πατρικοῦ Πλαύσιου, Εφ' ἣν εἰς φῶς διὰ μέσου τῶν τελ. εἰναὶ ἐρευνῶν καὶ θεωρῶν νέα γεγονότα καὶ ουπεράσπιστα, τὰ δοτοῖς δ ἄγκυπτον εἰς τὴν μελέτην ἀστῶν δινούσαν ναὶ υπόστερην δινεύσαν σχέδιον οδηγεῖσθαι επιφυλάξεως.

Ούτοι κατόι τῶν διακεκριμένους

εις αυτον τας γενενόμενας εις την πολιν των μάντων κοινωνικών τουδινί των Παριον, τας απόστολισσας ένα διηνον πρός την ἀράν, Ἐλέαδα και τας δοπιας ἐλλήσινον η διακεκριμένη θράσιη λογια και χρονιγόλης ο. Σαντορίνη Μακκά (κατ' αυτούς λοιπούς) η ευρεία μετακίνησις των λειχανίδων των Βαλ κοινωνία κατά τον προ τηριακού αίδην δρεπάνιον την θεμόν των Αρίων, Ηλείας Αρίοι σημαντεί ευγενής ήστησαν οι Αρίοι λαὸς νέος, οι δοπιας 500 Επι τηριακού δρεπάνιον την περιοχή της αποτινα θαλάσσης και καλή γέγονοι τους θάλλοι με εις τάς πεδιών της τοῦ Ινδού ποταμού θάλοι δέ δομυας, πρός την Ερδρόπολη προηρούνται εἰδούς διοί: Εἰς τὸν Ινδού πανικάλιθον και εἰς τὸν θρακομαγικούν. Οι Θρακοφύρους, λοιποί, οιδιμούνται από θάλλους συγενείας λαούς ήγανγκάσθασιν νά κρατήσουν πρός τα κατώ. Εἰς τὴν ποταμον δι αυτῶν κάθοδον μέρη θρακολάσσονται πολὺ συντελέσουν οι θάλλοι που ποταμοι οι σύρεονται προσ.

Τό Εθνών των Θρακών. Διά
Ηρόδοτος, είναι το μέγιστο
δουμενό μετά των Ινδών και
δυνατόν να κυβερνᾶται από
έναν αυτοκράτορα και διάλογο
των Εθνών το αυτό πράγμα για φρο-
νία, θα ήταν απαραίτητον για την
εργασία των ιερέων της θρακικής
εθνός τουτού όπου το δυνατόν
γιγίνεται διά τούτο. Ήτο μόσχευμά
της διηγημένον είναι πολλας φυλές,
τη δυνατότητα πετριθυμήσαν από-
τέρω.

Οι σημαντικοί Ελλήνες θεωρώντες την θρησκείαν ως χρήσιματα πεπονιόντες και αυτόγνωνας, από την προκυμανθήση περιοδού διευρωτού ουρανού, οι Θράκες πολιτισμόν, ανάγλυφον εἰς τὸν πολιτισμόν, φοῦ παρ' αὐτὸν Έλαφον οἱ Ἑλλήνων τὰς τὰς λατρείας τῶν Μουσῶν αἱ πολλὰ θρησκευτικά νόμιμα κομίου δεξιά αὐτὸν Εμαυτὸν τὰς αλιεργειας τῆς γῆς. Μαρτυρεῖ δὲ τοῦτο καὶ δὲ Ηρόδοτος λέγων τινὶ οἱ Θράκες ιδιαίτερον τὴν πετρερότε πρὸς τοὺς αὐλοὺς, κανάφιν καὶ λίνον καὶ επειδεῖν αὐλόνειν, τοῦτα κατεκεδάσσον φεύγατο τοσοῦ δε τεγνικά καὶ τοὺς λεπτά ήσαν τὸν κανάβιον αποτεκνεύομενα, διστά δὲν ήδον τοι τὸ διακρίνη, διστά δὲν κανένα βίνα καὶ λίνα δὲν μάλιστα κανεὶς εἴν γνωρίεις καὶ δέν εἰδε πάντων, οὗτος δοσφόλων θά δέν είναι, διὸ ήσαν κατεκευασμένοι καὶ λίνοι.

Οι πεπονιόντες λοιπόν Θράκες

ου καὶ τῆς Ροδόπης μέχρι του
αιώνιου καὶ τῆς Πρωτοίδης.
εἰς Ἀλικαρνασσὸν ἴστορις
διεφύλαξεν ἀρκετά ἀξιοπε-
τῆ ήθη καὶ ἔμικα τῶν Θρακῶν.
Ταῦτα ἐγένετο πάσιδιν συ-
βούσιον περὶ αὐτοῦ οι συγ-
καὶ οἱ οἰκεῖοι του καὶ ὁλοφι-
ο δηγούμενοι τὰ θάρσωνα

παρθε
τάς ν
δήποτ
των.
στηρό
τάς γ

Ι πολυμαγία της έπειτεραιμάτων του Θρόνου. «Εκαπτώσεις είχε κατά τας οικουμενικών δυνάμεων (πολλάς) περιορούσαν, ή διληγωτέρας γυναίκες αν δε πέθεντοξή τις ήσαν αστόνιδοι, τους καὶ οι γυναίκες ήσαν την ώρη πάσσων άλλη φύσης ήντοντος γυναίκες και άδρον ήσαν τε καὶ γυναίκες, κατόπιν ἐπειδὴ ἐπὶ τοῦ τόφου οἱ άδροις ὑπὸ τοῦ πολεοπτερούσου συγγένεις της καὶ συνθέσεως μετ' αὐτοῖς. Τοῦτο διὰ τῆς φραγασθείσεως ωρέτο μεχισθεῖται, διὰ δὲ λοιπάς, τοῦτον προτιθέσθως ιστη συγγένειαν. Η προθυμία οὐδὲν ήταν σφραγίς μαρτυρούντις, δια γυναίκες αστόνιδες είχον μεγάλην χαρακτήρας.

ο οχραῖοι θεῶν καὶ επόλου τοῦ
τοῦ οὐρανοῦ εἰς ἄλλα χώραν, ὅποι
θεωροῦσαι τὰ ἔχομενα τοῦ
θεοῦ λέγουσι. Ἐνοικεῖται δὲ, διτὶ έ
πολιούχοι τὰ δρέπανα καὶ τὸ πόδι
τοῦ οὐρανοῦ κατ' αὐτοὺς τὸν τρόπον
τετάτι ή πληρῶς τῶν θεωροῦσιν
πετρῶν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ
καλλιέργειαν μέρη τῆς Ἑλλάδος. Τὸν
Ιτανὸν οὐρανὸν τὸν Θρακονησίου
φανερώνει τὸ έξιν τερψίγονον
τοῦ Πανούσιου νησού. Εἰκάσι
γραφεῖσι, β' αὐτὸν μετὰ Χρι-
στοῦ καὶ πετρυπόλεως διαφόρως τοῦ
οὐρανού σκηνεῖται. Εἰς τὰς Ερυ-
θρὰς τὰς Μικρὰς Αἰγαίας ὑπῆρχε
αἰσθατόν ἀγαλμα, τὸ οποῖος
ερητηγότης χαρακτηρίζεται ως αι-
τιστὸν διὰ τὸν έξιν λόγουν.

Από την Τύρον της Φοίνικης θάλασσαν εισεῖν εἰς τὴν Ποινικὴν μία σχεδίας έξιλην μὲν ἐν μιᾷ καὶ ἔρθασεν εἰς μίαν ἄκραν παραλίαν μεταξὸν τῆς Χίου καὶ τοῦ Ερυθρού. Ἐρυθραῖοι καὶ Χίοι προσπέσθαισαν μὲν πολὺν κόπον σύρουν τὴν σχεδίαν καὶ νο λάβεν τὸ δραματικόν. Αὐλαὶ δὲ τὸ καθησων. Τέλος δὲ ἐξ Ἐρυθραίων Φορίμιον εἰδεν οὐρανούν τοῖς οὐρανοῖς ἐπέτρεψαν αἱ γυναικεῖς τῶν μεθρῶν νά κούψουν τὰ μαστίγιαν καὶ μέ αὐτὸν οὐρανούν τοῖς οὐρανοῖς καὶ μέ αὐτὸν οὐρανούν τοῖς οὐρανοῖς σχεδίαν. Αἱ γυναικεῖς ώμοι τῆς περιπολούς μὲν κατέναν τρόπον δεῦ ἐστο νά συμμορφωθούν πρὸς τὸν τόπον. Τότε οἱ Θρασσοί τη πόλεις καὶ αἱ δυσκαὶ καὶ αἱ ἀλεύθεροι προσφέρθησαν προδόμους νά συντον τακτήλας των καὶ οἱ Ερυθραῖοι κατώρθωσαν ἔτοι μά στασιν

Εκτού πλους ειναι τα ονόματα των συναίσθιας επιτέρωτα νόμων που αντιστοιχούνται εἰς τὸν ναὸν αὐτῶν τοπεπιθέμενον τον θεόν. Ο δὲ εἰς τριγύρων συνοικίων τον μέρική της ἐποχήν τον, τον ζων μετά Χρι-

Θρέκες δὲ ἐφίλαττον
νούσου, ἀλλ᾽ ἀπέτρεψαν
ἀναστρέψασθαν μετὰ
Ἄνδρα τῆς προτύμης.
Τας γυναικίτας τὸν δύνα-
τον ἐφίλαττον. Ηὔρο-
νταικάς των ἀπὸ τούς γ-
ητοὺς πολλῶν κρηπιδωτῶν
σειες μετά τὸν γάμον καὶ
κεῖουσκαλέσθε οἰκεῖοι
γονεῖς ἔδεχονται να-
την τὴν θυσατέρα των κ-
ρπών τοῦ τιμητικοῦ.
εδύρων ὡς ἐγγένεις τοῦ
μητρός τον, τὸ δέ βασικόν ὁσ-
τὸν τον. Εἰς μερικά εκ των Θρα-
κῶν ἀρρυτά εἴθετο δια-
ν τράγια, καὶ οὐ καλλι-
ζεις ὡς ἀπίστωτον. Ο-
μοὶ αἱ λητοῖς ἔθερονται
ταῦτα Εργα. (Ἐσεβόται
Αργα, τὸν Διονύσον καὶ
τοὺς θεοὺς τοὺς τοῦ
περισσότερον ἀπό-
διδόντας τοὺς διάρθρους προ-
Ερημῇ καὶ ἔκριστον
τον, διοτι κατέχοντα,
κατάσχονται).

ταῦτα πάθειντο τις ἔξ-

εκρών έπι τρεις ήμέρας, που θυσιάζονται εύχαριτοι πρότονοι Εκκλησίαι και εδώ την λόγην των δια θήν του, έπειτα δέ θεωρούνται τούς νεκρούς τους, οι οποίοι σύμμαχοι άγνωστοι, Η πληροφορία ήρθοντα, δι το Θεόν των οποίων τοις έπιμοις νεκρούς τάρους έπειναν την θεραπεία της ζωορεύσης χώμα και τούμπων (τούμπης) είναι διάτοιχοι. Διότι τοιούτοι λόφοι είναι και νῦν έπι πολλοί μοιάζουν περὶ την Φιλαράτην πατέα Παταξίδης, Βαρβάρας αράροντας Εκκλησίας, περιπολούντων εἰς την πεδιάδα την ουπολέως, περὶ την θεραπεία και εἰς πλεύση όλως λακεδαινίας; Αλλαγίας, λόφους και εἰς τὰς πεδιάδας λουσανθάνεις; Ανεμβάσεις, περιθυμίων τῶν τύμβων της Καρπάθου;

~~Ευρώπη Ταξιδιού~~
13-3-34
Θρακη

Τοῦ καθηγητοῦ κ. Ι. Μαγκριώτη

Οι Θράκες, οι Σκύθαι, οι Πέρσαι, οι Λυδοί καὶ ἀλλοι Ιωνες, ἔθεσσαν τὰς πόλιτας τους μεταβάντας τὴν τινά, ὡς καὶ τοῖς ἀπογονούσι αὐτῶν τούς δε ἀπλαγαγέμενους τῶν χειρωνακτικῶν ἐργῶν τῶν εὑρενείς καὶ μάλιστα τοὺς καταγινομένους εἰς τὸν πό-

λένεον. Μερικοί έκ τῶν Θρακῶν ήσαν πολεμικάτοι καὶ αριστούματοι, ὡς λέγουν χάριν οἱ Στρατοί, οι διοίσιοι κατά τὸν Ἑλλήνα Αἰγαίου αστούς ιστορικὸν ποτὲ εἶχαν ὑπέσυσθαι λόγια· μόνον έτεντὸς θρακῶν διετέλεσαν πάντοι τὸ Ελεύσινον κατεβαῖνον δέ πέραν τὸ Παγγαῖον οὐδὲ οὐμάλων χιονοσκέπανὸν δρώαν καὶ οὐτὸν θαυμάσιον θεάσθαι.

Ἐποκεῖ τοι πολεμεῖν τὴν Θράκην στέθεοπαρον τὴν Θράκην
ὅτι ἐνώπιον ἔπαγομεν. Τοῦτο
τούς προτοτοποιούς χρόνους καὶ
τοὺς αὐτοὺς οἱ Ἑλλήνες κατέ-
τοῦν προτοτοποιούς χρόνους καὶ
τοὺς αὐτοὺς τὸ Θουκιδίδην καὶ εἰς
τὸν μεταγενέστερον ἐποχὴν, πρὸς
τὴν λήψην αὐτούς προτοποιούς
καὶ εἴς αὐτοὺς ἐποτίστησαν
ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰ πρὸς τὸ ζῆν
διότα τὸ Ἑργὸν τοῦτο δὲν ἐθεωρεῖτο
ἀτιμωτικὸν, ἀλλὰ τοντούσι
τυπωτικὸν καὶ δέρων δόσαν εἰς τοὺς
ἔργους κούνιαν αὐτῷ.

οεών οεκατομμύρια, σεν επωφελή
ή ληστεία ώς έργον τιμητικού και
ἀπόφερόν ευκολά και πλούσια τά
δόφελη;

δος „Αγίου που έπειτα του δράματος της Βασιλείου των άρσενων μας, προσκαλείσας τον Αθηναϊκόν γένος της Επανάστασης της Σταύρου την πρώτη στιγμή της Περικλείης, λαζαρύντας την αποτελεσματικότητα του δημοσίου και την επιτυχία της καταδίωξης των αρχών του. Αυτό ουτός ώστε βλέπομε τους δύο αυτούς, γουναν και πρωτοπόλεις να αναπτύνουν φίλια και συνεργασία, με το δάσκαλο, και ο βασιλιάς στοκανούμενο μελλόντα να παραστάται σε τον νούνου του λέγοντας: „Αγ! Υπέννυν, καταραμένην βούλειαν δή δική μου... Τι νύ γίνεται; Απαντάει ο νούνος: „Εφε δημονών τώρα Λαστιχήν ή μάνιας σου δεν τις θέβεις ποτέ ξεχωριστούς. Πάντα έπειτα πάντα δεν Είχεις κάτιον για το έπαγγελμάν...».

ερικοί είναι τῶν Θράκων, ὡς οἱ εἰς ἄτρηπτοι καὶ μῆφυτοι
θάνατον. Η περιφύσουσις αὐτῶν
τόν τὸν θάνατον διατίθεται εἰς
τὸν θάνατον τοῦ Αλλού, οὐ τοῦ
τοῦ. Οἱ αὖ ψυχαὶ τῶν γερών
ἀνθελέουσιν τὸν θάνατον. Ελ-
λεῖ δὲ μεθιθεῖσαι εἰς καί
την πατέραν καὶ ἄλλοι, τάλιν,
διπονθακούσαι μὲν πράγματι,
ὅτι δὲ θάνατος εἰν προτιθ-
μένης τῆς ζωῆς.
ωρίζουν τὴν μαχητικὴν ὁλικὴν
Θράκων εἰς θρόνος, διτανά-
τευσούσαι θάνατον τῆς Ἑλλάδος
διηρέει διὰ τὴν θράκην τῆς
οὐρανούμενην τὴν Κακούν.
Βιστόκουν,
ταῖον,
Δερσόπουν, Ἡβούν, Σα-
καῖον,
καὶ λοιπῶν, ὑπέρθερων αὐ-
τῶν τὸν βοηθήσασι διὰ στρα-

δους δέ γενομένουν ἐτάσσατε πε-
πόντας ἔκστρατες αἱ τοῦ Εὔρεων
τῆς Θράκης ἣ προσθέμεναι,
αἱ πλαφορίσται τοῦ Ἡρο-
δοῦ, οἱ τοῦ Θράκης, Παίσιοι καὶ
δοῖοι καὶ Πατρίοι καὶ τὸ Χαρ-
οπόν τοις καὶ Βρύγοι καὶ τὸ
Καρπάσιον καὶ Περράνοι
καὶ Εὐπίνας καὶ Δόλοτες καὶ
ι κατοκινοῦν τὰ παραλία τῆς
Εὐκοίας πεζικῶν ὑπερχ-
ρόν εἰς 300 χιλιόδασιν διάβρων.
Οὐδετέμενον δέ ὃ στρατες ο-
ιεν τὸν ἄκη τῆς Λαίσιας ἀγώνει
απομονώσαν τὸ λόγον εἰς μα-
νδρας οὐδεποτὲ εἰς 264 μιριαδά-
σιν εἴτε 2 εκατομμύρια οὐδεί-
καν. Εἳναν δέ λαβούμενοι οὐδει-
τὸν ἀριμόνιον τῶν ὑπέρτεντων καὶ
εἰς τοὺς οιταγγυούς καὶ διά-
σιδρούς, οἱ διοίστη δέ πολεμού-
γοτερού τῶν ιπποτῶν εἰς άε-
ραν πεπονισμένοι τούς πόρος
πεπλανικούς, δε ἐγένεν τον τε-
τρων ὀρθούν τὸν 528 μιριά-
διηλαγάντες 2.800.000 φαριάτοις,
οὐδὲδολος οὐπόροις, οτι κατά
επιστροφήν του, μετά τὴν Ἰτ-
ην Σαλαμίνης, ἐπειδὴ δὲν είχεν,
ορ προηγμένους κατά τὴν ἔκ-
πτεταν τον τις ουρωμένους κα-
τόπους καὶ πολεμεῖ τροφας,
διότι διρήχτη μὲν τὸν πολυπλήθη
τον τον θρατον τα τρόφιμα
ον δε εν εύρει τον πολεμον
τον τον πολεμον τον πολεμον
φιλον καὶ τα φιλλα των
δρυον καὶ ταν ήμερον καὶ των
ποιν, καὶ δεν ποιον τίποι
πεπλει δε τούτου ἐπασχον καθ

ἀπὸ ἀσθενείας διαφόρους καὶ τερπλαν. Διερχόμενοι δὲ διά Θράκης κατεδιώχθησαν καὶ ἀγνοοῦντες ὑπὸ τῶν Θρακῶν.

περισσέατα δὲ θόλοι βασιλεύοντες μηδὲν πάντα νοοῦσιν εἰς τὸν Σάργην κατὰ τὴν αὐτοὺς ἀναντίον τὴν Ἑλλάς κατέφευγον εἰς τὴν Ρωμόπολην, ὅπου δέ καὶ εἰς τοὺς εὖ υἱούς τους νόμον κατέπεισαν εἰς τὸν Ερέδον ἄνθιτον τὴν Ἑλλάδα. Οὗτοι δημοσίως παρακούσαντες επέτρεψαν. Καὶ τόρπες ἐπανταχθεῖσαι πάντες σφοδῷ καὶ ἀβάτῃ εἴπισθισαν ὁφετόρατος τοῦ πατρὸς τῶν ποιησαντες ἔρδουν τὸν θρόνολαν τὸν τάλινον τὸν πάτερα τῶν θρόνων μαίνοντες. Ταῦτα τὸν Χριστὸν αἵ της Θράκης διῆλθον αὐτοῖς οἱ φρεσοί, οἱ διπολιοὶ βίβινοι τοὺς

ους καὶ τοὺς Μισούς, τοὺς
ἀγάντας, τοὺς Μαριανίδους
ἄλλους. Ἡ πασαρός μητρ-
ῷ θεοσάλος Φρίξος— τοῦ
τὸ δῶμα σχετίζεται μὲν τὸ
υεκίνη Φρυγίους τοῦ Κέρα-
ποροῦ τοῦ Λαζαρίου τοῦ Ελαντού
τῆς Τριφύλης πρὶν νεκρο-
ύων τοῦ Λαζαρίου δέρας εἰπεῖν.
Ἡ παραρρός επίσης ζω-
δηὶ οὐ μετανοεῖεν εἰς
Ισκεδεμέαν, πλούτος λιονταρί-
βριτονίαν, τοῦ γορού τοῦ
εἰχος πλούτον, εἰς τὴν μα-
κρινήν Αγγλίαν, τοῦ Βιθυνί-
ουντού τοῦ Λαζαρίου ἀπό τα
τοῦ Επιπλούσιον. Μισού
αν τὸ δῶμα τοῦντα τὴν Βαζ-
αρίαν Μοισαῖη τὴν διπλα-
σεῖρι οὐ “Οὔπριν ἐπὶ τῇ
Νίκῃ διὰ τὸν Μισούν λέγει,
διὸν συγγενεῖς ἔθνες καὶ οὐδεὶς
αἱ τοῦ Λαζαρίου πατέρες
αὐτοῖς ἡπιπλούσιοι γοροί
γιγαντοί καὶ ήμεροι
πράσσονται. Οὐ Ιππιπλού-
σιοι αὐτοὶ ἀπέτελον μάνια τῶν
πατέρων καὶ ἐπιφανεστέρων
τῆς Θράκης μεταξὺ τοῦ Αλ-
κανταροῦ τοῦ Ιστροῦ. Μερικοὶ εἰ-
νέντονται τοῦ Ζεύς
τοῦ Ἑρακλίου, μονοχοι, καὶ ἰθε-
ροὶ ὅντες, τοῖς δύναμάσι τούς
πρώτους τοιούτους φίλους,
διὸς ὃ ἔχοντας τὸν βανήν ήμι-
ντο διὸ ἔχοντος, διὸ μὲν ἔχοντο
τρόπους τινα μισοῦσι. Καὶ ω-
ντοι εἰ παρδόσιοι, διὸ αἱ Σάρδι-
και αἱ Τράλλαι (Αἴδινοι)
αἱ οὐδούντα τοῦ εἰ τοῦ
λιούς τοῦ Λαζαρίου τοῦ Σάρδας τῆς
τρίτης οἱ Δραπετοί ήρωες
Μερικοί τοιούτοις οὐδεὶς οὐδεὶς
τοῦν Τραπεζία. Οἱ Μύγδανοι εἰς
ταῖς Ταχαλοκήν καὶ ταῖς
καρποῖς μερή, ή Κερβρίη πλανού-
στροί τοιούτοις οὐδεὶς οὐδεὶς
καὶ οἱ πατρόποτας τοῦν πο-
λέους τοῦν Τραπεζία. Οἱ Μύγδανοι
τοταὶ τὰ δύναμάτα τῶν εἰν φ-

περιηγήνετον, Ἀσταῖον, Ἀρτάσιον
Οὐδέποτε, τὸν δόπον τὸ
ἴτερον μέρος παρέμεινεν εἰς
απαγωγὴ μερικῶν ἀπὸ τοῦ
τέρους ἡρώων τῶν Τεύ-
θονίων μετὰ ἐκ τῶν φου-

τεσσαράκοντας ἔπιστας, ως και-
ευτρόφουν εἴπον, καὶ οὐδέ-
ποτε τούσδε τεκνικά καὶ πολι-
τικά είναι τις, διὸ θανάτοι
πάντων.

Ο 'Στράβων λέγει διὰ το-
σακού, διὶ ήσαν Βαθύτον-
δηλοὶ ἐφόρους πολλὰ διά-
βολοι τούτοις καὶ ψυχο-
τόπιοι τόποις, οὐδὲν μόνον
ματα, οἱ Θάρκοις οἱ θεοί
καὶ τοις εἰς φορείστας πο-
λινοῖς εἰς φορείστας πο-
λινοῖς εἰς φορείστας πο-

πράσινος φωνεῖται, δῆλον εἰς τὸν πόλεμον τὸν Σαμοθράκην. Οἱ πάροι φέρει σύμβολον τὴν Βρακίκην τὸν ομηρίαν τῶν. Οἱ πράσινες συμβάσουσι τὸν Θράκην, πατείσαντες τὸν "Ιουσανίδην", τὴν Θράκην πατοῦντας τοὺς γραιώνεις, καὶ δὴ Ρήσος, βασικοῦ Παγαγάδου, σπεύδουσι μεθεῖν τοῦ μὲ τοῦ Ιππείς της, καὶ οἱ πατὰς τοῦ Αἴγαρου, Αἴγαροι, πατείσαντας τοὺς τοῦ Επιτυχείστας τελείους τοὺς τοῦ Ποιμένωντος εἰς τὸν τὴν Χερσονήσου της Θράκης ὀποίας ἡ σύγχρονη ὀνομασία ἐλάσσην. Καὶ οἱ Στράτωνες, πολλαὶ δὲ δύναμισι καὶ Τρωαῖοι, οἷον Σκαοῖ τινες καὶ Σκαοῖς ποτα-
σκαοῖς τείγοντες καὶ ἐν Τροΐα-
πάλαι, Ξάνθοι Θράκες,
ποταμοῖς ἐν Τροΐᾳ, Ἀρι-
μβάλλοντας εἰς τὸν "Ἐβρον",
η̄ν Τροΐα Ρήσος ποταμὸς
καὶ Ρήσος δὲ καὶ Βατσελε-
κώνων.
παραστίσεις τῶν διαντέοντα γε-

Τὸν κείμενον εφόρους τούτου
φορέματα κατεκευσουμένη
δέσμουν δλάπεκος, τούτη
τὰ δάσκαλα εἰς τὰ χωρὶς τῆς
Θράκης πελεῖστοι κυριοὶ^{τούτων}
ροῦν ἐνδιμάτεις δὲτό δέσμου
καὶ νοτιώτερα δάκου μετρητή
λόγου γάριν εἰς τὸ Σαουράνθη
τὰ πέρι ξωρία δῆδι μόνου
δρες, δλλά καὶ σι γνωστοὶ^{τούτων}
πρὸς 27 ἑτάν οἰστόμητον
διευθυντή τῶν σχολῶν τούτων
ποτὶ δὴ Φρόντον, γοῦνες δὲ
ματα προβάντα κατὰ τὸν

Πολιτισμός. — Οι πολιτισμοὶ της Ελλάδος είναι πολιτισμούν
καὶ οὐδὲν αὐτέρων
προσθεν κατὰ τὴν προμακού
καὶ προσηγρική ἐποχήν εἰ-
τούντεροι τους τὸν Ἐλλήνων
πολιτισμούν, καὶ κατὰ
ράδονται οἱ Θράκες ἔγενον
πολιτισμούν, καὶ προσθετικά
είναι εἰς τὴν Ἐλλάδα πολι-
τισμούν, θεστούντες τὴν
καὶ τὴν ποιησίαν. Καὶ μάλιστα
πραιτεικάς καὶ μετά θεωρί-
αν, περισσούσιν κρατοῦσιν.

καὶ ὁ παραλίασις τῶν μασφῶν κατεδίκηνος,
πλήμωμοι οἱ ἐντεῦθεν καὶ
τοῦ Βοσπόρου καὶ τοῦ Εὔ-
ρυ, ἐν δὲν εἶναι διαμεσός,
διά τας αὐτὰς ἡρθεκτο-
ποιήσεις, τὰ αὐτά ήκαν
τὸν ποταμὸν τούτον
παραπλανῆσθαι τοῖς
πατέρων μετακίνου τῶν πολα-
κείων τοῖς φραγμοῖς φαίνεται
καὶ διοικεῖται πόλις πρὸς
τὸν νότον καὶ νοτιοανατο-
τιμός. — Τὸ φορέματα τῶν
πρικάλων κυπελῶν καὶ
πρικάλων κυπελῶν τὸν Θράκην
οὐ προιστορικά τελείωτα,
αλλὰ λόγου χώρας διπλαί-
σιν, από τοπείας καὶ μα-
ζίδων, από διεργάσεως
διαφορούμενα δινευρε-
ατικά αντικείμενα δινευρε-
ατικαφά, γενομένα Θράκην
καὶ Μοισίον διαβ-
ό πολιτισμός τῶν ἀρχαίων
καί.

Τοῦ καθηγητοῦ κ. Ι. Μαγκριώτη

3

'Ο πολιτισμός δ' αὐτὸς ἀνεπτύχθη παρά τοῖς Θραξίν ἔνεκα τῆς ἐπικοινωνίας αὐτῶν μεταὶ λαῶν προηγμένων ἐν τῷ πολιτισμῷ. Εἶναι ιστορικὸς ἀποδεδειγμένος, ὅτι οἱ παρὰ τὸν Δουνάβιν κατοικοῦντες καὶ πέραν οἱ μέχρι τῆς Ἐλβετίας ἐκτείνομενοι λαοὶ, διὰ τὴν Θράκης κατὰ ἡράν εύρισκον εἰς ἀδιάλειπτον κατά τοὺς προϊστορικοὺς χρόνους συναλλαγὴν μετά τὸν κατοίκους τῶν πρὸς τὸ Ἀγαστὸν ἀκτῶν τῆς Μικρᾶς Ασίας, τῶν Κυκλαδῶν καὶ τῆς Κρήτης. Ἐχρησίμευε δηλαδὴ η Θράκη ὡς ἐμπορικὴ ὁδὸς, δι' ἣς μετεβιβάζοντο ἀμοιβαίως τὰ προϊόντα τῶν μειζούμενῶν τούτων μερῶν πρὸς τὰ βορεῖα καὶ τανάπολιν. Οἱ δὲ Θράκες οἱ διόποιοι ἐξυπέρευτον τοὺς πολιτισμούς καὶ τὰς ἀνάγκας τῶν λαῶν τούτων, τῶν προηγμένων ἥδη ἐν τῷ κοινωνικῷ βίῳ, δὲν ἦτο δυνατὸν τὸν παρὰ μετά τῶν προϊόντων να δέχονται καὶ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ μυκηναϊκοῦ, τοῦ κυκλαδικοῦ καὶ τοῦ κρητικοῦ πολιτισμοῦ.

Ο πολιτισμὸς δύμας οὗτος τῶν ἀρχαίων Θρακῶν ἀντὶ νὰ προάγεται, καὶ εἰς μάντερος βαθμίδας ν' ἀνέρχεται, ἔνσος προχρονύμεν πρὸς τὴν ιστορικὴν περίοδον, τοῦντον παρατηρεῖται, ὅτι ἔμεινε στάσιμος καὶ πρὸ πάντων εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας οἱ κάτοικοι ἀπανέπονται εἰς τὴν βαρβαρικὴν κατάστασιν. Τὴν ἔχηγον τῆς ἀντιθέσεως αὐτῆς διδεῖ οἱ Helbig λε· Ινδῆς ἀγνοια φυλῶν τινῶν, ὡς τῶν

Κεβρηνίων, καὶ Σκαιβιοῶν Θρακῶν ἔφθασε μέχρι τοῦ σημείου νὰ πιστεύουν, ὅτι ὁ ἵερεὺς αὐτῶν ἦτο δυνατόν νὰ ἀναβῇ διὰ ἥσυλίνες κλιμακοῦ εἰς τὸν ὄροπαν διὰ νὰ καταγελήῃ αὐτὸς ἢ οἱ σπινεῖσθα εἰς τὴν θέαν "Ηραν".

Οἱ Ἑλλήνες ἀπεκάλουν τοὺς Θράκες βαρβάρους διὰ τοὺς ἔξι λόγους: Πρῶτον διότι ὥμιλουν γλυπτῶν ἀκατάληπτον εἰς αὐτούς. Αὐτὸν καὶ οἱ "Ἑλλήνες ὄνομάζουν βαρβάρους. Καὶ δύμας ὡς ἐκ τῶν ὑστερων ἀπεδειχθῆ μακεδονικὴ ἡγεμονία διχὶ μόνον Ἐλλήν δέν ἥτο, οὐδὲν πρόσθιον οὐδὲν τοῖς "Ἑλλήσιν, ἀλλ' οὐδὲν βάρβαρος ἐντεῦθεν, ὅθεν καλοῦντες, ἀλλ' θλέθρος Μακεδόνων. Καὶ δύμας ὡς ἐκ τῶν ὑστερων ἀπεδειχθῆ μακεδονικὴ ἡγεμονία διχὶ μόνον δὲν ἔθαντάσθαι τὸν Ἐλληνισμόν, διότι τὴν Ἐλλεγενή διατητούσθαι τὴν ἔργην τοῦ Φιλίππου, ἀλλὰ τούνατον νέον αἷμα ἐνέχουσεν εἰς αὐτὸν, ἔλωγοντος καὶ μετεπλασεῖσθαι καὶ διεἴθω τὴν Ἐλληνικὴν τέχνην τῶν ὑποδιβήσατο προπονεῖσθαι φυλῶν καὶ διεύθω τὴν Ἐλληνικὴν τέχνην καὶ τὸν Ἐλληνικὸν ἐν γένει πολιτισμὸν τόσον εἰς τὴν ἀσχατήν "Ασσίαν, δύσον καὶ εἰς τὴν Ἀγύπτων.

Δεύτερον, διότι ἔμειναν ἀπόλιτοι οἱ ἔχοντες ως βιοτοριστικά κέρδη τὴν ληστείαν, τὸν πόλεμον, τὸν κυνήγιον, τὴν κτηνοτροφίαν, τὸν ὅρμον τῶν μετάλλων, μερικῷ δὲ ἐκ τῶν ὑποδιβήσατο προπονεῖσθαι φυλῶν καὶ τὴν Ἐλληνικὴν τέχνην καὶ τὴν Ἐλληνικὸν ἐν γένει πολιτισμὸν τόσον εἰς τὴν ἀσχατήν "Ασσίαν, δύσον καὶ εἰς τὴν Ἀγύπτων.

Ο 'Ομηρος δύμας, ὡς μαρτυρεῖ καὶ οἱ ιστορικὸς Θουκυδίδης, οὐδαμοῦ εἰς τὰ ποιητάτου του κάμεν οὐδὲν οὐδικήγενη διάκρισιν τὸν δύο ἀντιχωρεύονταν στρατοπέδων ἐν Τροίᾳ, οὐτε τοὺς Τρώας καὶ τοὺς συμμάχους των Θρακοφύργων ἀπεκάλεσε ποτε βαρβάρους, οὐτε τοὺς ἀποτελοῦντας τὸ ἀντίθετον στρατόπεδον μὲ τὸ κοινὸν δύναμα "Ἐλλήνας.

Πάντας τοὺς ἔνοιφωνους, ἀγριοφάνους, τοὺς ὥμιλοντας γλυδωσαν ἀκατάληπτον, τοὺς ἔχοντας τραχεῖον τροφοράτ, καὶ τοὺς ὑστερήσαντας εἰς τὴν παιδεύσιν καὶ τὸν πολιτισμὸν οἱ "Ἑλλήνες ἀπεκάλουν βαρβάρους. Ἐπίσης βαρβάρους ἀπεκάλουν καὶ τοὺς "Ἑλλήνας ἀκόμη τὸ γένος, ὡς τοὺς Ἡλείους καὶ τοὺς λεσβίους ὡς ἔχοντας διαλεκτικάς διαφοράς.

Καὶ ὁ Πλάτων παρουσιάζει τὸν Πρόδικον δύμιλοντα τὴν Αἰολικὴν διάλεκτον καὶ μή ἔννοιωνεν ὑπὸ τῶν Ἰώνων· "ὅτι τὰ δύναματα οὐκ ἡπιστοτα ὅρμως διαιρεῖν, ἔτε λείσιος δὲν καὶ ἐν φωνῇ βαρβάρῳ τεθραψιμένος".

Μὴ αὐτὸς ὁ Δημοσθένης δὲν ἀποκαλεῖ τοὺς Μακεδόνας, τὸν Φιλίππον καὶ αὐτὸν τὸν Μέγαν Ἀλέξανδρον βαρβάρους; 'Ἐν τῇ ρύμῃ τοῦ λόγου καὶ τοῦ πάθους του παραφέροντες εἰς ὑπερβολὰς καὶ υβρεῖς λέγει, διότι ὁ Φιλίππος δρᾷ μόνον "Ἐλλήν δέν ἥτο, οὐδὲν πρόσθιον οὐδὲν τοῖς "Ἑλλήσιν, ἀλλ' οὐδὲν βάρβαρος ἐντεῦθεν, ὅθεν καλοῦντες, ἀλλ' θλέθρος Μακεδόνων. Καὶ δύμας ὡς ἐκ τῶν ὑστερων ἀπεδειχθῆ μακεδονικὴ ἡγεμονία διχὶ μόνον δὲν γλωσσαν, ἡ δόπια καὶ καθόλα δὲν δωμοίσας πρὸς τὴν ἐπὶ τὸ κρείταν διαπλασθεῖσαν καὶ ζεξελιγήσαν ἐλληνικὴν (Ιωνικὴν καὶ Ἀττικὴν) κατὰ βάσιν καὶ κατ' οὐσίαν δύμας ὡς ἐκ τῶν συγγενῆς πρὸς τὴν Ἐλληνικήν.

Κατά τοὺς προσομηρικούς χρόνους Θράκες καὶ "Ἑλλήνες ουνενοῦστο γλωσσικῶν διαμεταύουν, ἀν καὶ εἰχον διαλεκτικὴν τινα διαφοράν. Κατά τὸν Θουκυδίδην ὅτι γλωσσικὴ ἀντίθεσις μετεᾶξεν "Ἐλλήνων καὶ τῶν Θρακοφύργων ἥτο ἐντελῶς ἀγνωστος κατά τοὺς τρωπικούς χρόνους.

Κατά τὸν Τρωικὸν πόλεμον ἀφέντος οἱ 'Ἄχαιοι καὶ ἀφ' ἔτερον οἱ Θρακοφύργες (Τρῷες, Δαρδανοί, Πελασγοί, Θράκες, Παφλαγόνες, Μυσοί, Φρύγες, Μαίσονες, Λάκωνι, Κάρες καὶ Λέλεγες) συνενοῦστο ἀπε εὐθείας ἀνε διεμρηνέων. Ειχον δηλαδὴ διαμεταύουν διαφοράν, ή δοπια δέν τοὺς διαφοράν. Ειχον δηλαδὴ διαμεταύουν διαφοράν, ή δοπια δέν τοὺς διαφοράν.

Ἐν συμπεράσματι οἱ "Ἑλλήνες καὶ ἀρχαὶ μὲν ἀπεκάλουν βαρβάρους πάντα μή "Ἑλλήνην, πάντα μή ὥμιλοντα γλυδωσαν ἔννοιωμένην υπὸ αὐτῶν, κατόπιν δὲ καὶ πάντα μή ἔχοντας ἐλληνικὸν πολιτισμὸν.

Γλῶσσα.— Ποιά ἥτο ἡ γλῶσσα τῶν ἀρχαίων Θρακῶν;

Οι λαοὶ οἱ κατοικοῦντες ἀπό τῆς Ἰλλυρίας, τῆς σημειρίνης "Ἀλβανίας, διὰ μέσου τῶν Θρακικῶν, τῶν κυρίων ἐλληνικῶν, τῶν Φρυγικῶν καὶ Ποντικῶν χωρῶν μεχρὶ τῆς Ἀρμενίας καὶ τοῦ Καυκάσου ἔξεταζόμενοι γλωσσοσιλογικῶν καὶ κριθῶν τὴν έμφασιν

εισιματικός, τον όποιον καὶ ἐπλεύ-
ρισαν τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς πού
κυρίες μέ τρεις κυρίες.
Οἱ ἔνας τὸ διό τοῦ φρακούδορος
λωπούδας, καὶ αὐτὸς ἦταν ὁ Ἀγ-
κοπιάν, ἔχητος νά χορέυσῃ μὲ τὴν

κτον μεταξὺ τῶν ἀντισαχομένων
στρατοπέδων χαρακτηρίζει τοῦτο
οὐαὶ τῶν ἐπομένων στίχων: «Τρέψ
ὅς ὁς τ' διες πολυπάμονος ἄνθρος
εἰν αὐλῇ

μιριαὶ ἑστήκασιν ἀμελγόμεναι
γῆγά λεικὸν
ἀζηχές μεμακυῖαι, ἀκόνυσσα
διπά ἀρνῶν,
δις Τρώων ἀλαζήτος ἀνὰ στρα-
τὸν εὔρουν ὄρετεν
οὐ γάρ πάντοι τὸν δῆμος θρόνος
ιοδός· τὰ γῆρας,
μᾶλλα γόδασ· ἐμέμικτο, πολύ-
[κλητοὶ δὲ] ἔσαν ἀνδρεῖς.

«Καθάς δηλαδὴ χιλιάδες προ-
βάτων ἀμελγόμενων εἰς τὴν αὐλήν,
τὸν ἀκούσουσν τὴν φωνὴν τῶν
δρίνων τῶν φονάζουσ, τοιουτοπό-
της ἡγεμόθ ὁ θρήνος τῶν Τρώων
εἰς τὸ εὔρον στρατοπέδον διότι δὲν
ἦτο δημός η κραυγὴ δλῶν, οὐδὲ ἡ
διας δημίλια ἀλλὰ ἀναιμηγμένη
ἡ γλώσσα (διάλεκτος), οἱ δὲν
ὑδρεῖς προεκάλουν εἰς βοήθειαν
μαρκρήθεν τοὺς δλῶλις γνωστούς
των.

Εύρισκομεθαὶ εἰς τοὺς χρόνους
τοῦ Τρωικοῦ πολέμου (193 –
1184 π.Χ. Χριστοῦ) καὶ βλέπουμε
ὅτι Θράκες καὶ Φρύγες καὶ Πα-
λαιογενεῖς καὶ Μυσοὶ καὶ Ἀχαιοὶ
καὶ δλῶλι λαοὶ, ἀνήκοντες εἰς τὴν
Αριανῆ ὁμοφύλιαν συνενοστά-
ντα κατέβαν τὸν δῆλον τὴν δια-
τεκτικήν διαφοράν, τὴν δηπόταν
ἀγωγήριες καὶ βεβαίωνει καὶ
Ομηρος διά τῶν ἀνοτέρων στίχων
ἥτις Ἰλιάδος. «Ἐχτοτε παρέχον-
ται αἱ αὐδῶν· ἡ θρακικὴ γλώσσα
παραμεῖνε ἐντελῶς ἀνεπέρεχον-
τος, δὲν ἐλαύει καμιλαὶ ἐξελιγ-
μοὶ τούπους καὶ ἐκφράσιν, διπάς
ἀποτεί δικαῖος λόγος, διετήρησε
τοὺς ἀρχικοὺς τύπους καὶ τὴν ἀρ-
χικήν της μορφὴν ἐνδ ὅφι ἐτέρου
ἡ ἐλληνικὴ γλώσσα, παραλλήλων
τῶν πολιτισμῶν τῶν Ἑλλή-
νων, ἔξειληθή, διεμορφώθη καὶ
πεπλάσθη εἰς πλουσιωπάτους τό-

σε ἢ μπόμπα. — Ή μυστικὴ
ἀστυνομία τῶν ἀνακτόρων ἀ-
νάστατος ἀπὸ τὸ θεόντατον
αὐτῷ κροῦμα. — Καὶ ποιῶν
ἡγεμόθησαν ὑπόνοια. — Αἱ εἰ-
νεργηθεῖσαι συλλήψεις.

ποιῶν, εἰς δύναμιν ἔντονον ἐκφρά-
σεων καὶ διατύπωσεων, εἰς ἀφθο-
νον καλλίος καὶ πλαστικότητα, δύ-
νον οὐδεμίᾳ ἀλλὰ γλώσσα. Καὶ δη-
τὸν φθάσαμεν εἰς τὸν 5ον πρὸ Χρι-
στοῦ ἀιῶνα, δηλαδὴ μετὰ 6 – 7
ἄιῶνας, βλέπομεν, ὅτι «Ἐλληνες
καὶ Θράκες δὲν δύνανται νό συ-
νενοησον». Η γλώσσα τοῦ ἔντονος
εἶνε ἀστατάληπτος εἰς τὸν δλῶλον.
Μετὰ τὴν ἀποχήν ἐκβαίνοντας τοῦ
στρατείας τοῦ Κύρου ἐναντίον τοῦ
δελεφοῦ του Ἀρταξέρξου καὶ με-
τὰ τὸν θεατὸν τοῦ Κύρου, ὁ διε-
νοφόνος ἐκλεγεῖς ὡς ἀρχόγος ὁδη-
γητος τοὺς περίτον μιρίους «Ἐλ-
ληνας διὰ μεγίστων κόπων καὶ κιν-
δύνων καὶ διὰ μέσου ἐθνικῶν φυ-
λῶν εἰς Βεζάντιον, ὅποντεν εἰσιθε-
θεν εἰς τὴν ὑπερείαν τοῦ Θρακούς
ἡγεμονίαν Σεύθου διὰ νό τὸν Βοι-
θήση νό ἀνακτήση τὸ πατρικούν
κράτος του. Κατὰ τὴν συνάπτι-
σιν τοῦ λοιποῦ μας διηγεῖται δι-
δύο διό Σεινόφων συνενοήθη δι» ἐρ-
μηνέως, διότι διό Σεινόθη δὲν δύμι-
λει τὴν ἐλληνικήν, ήτούν δημάς τὰ
περισσότερα. «Ἐν ἐπτάκῳ εἰσιτή-
κει ἔχον ἐρμηνέα, συνίει δὲ καὶ
αὐτὸς ἐλληνιστὶ τὰ πλείστα. Οὐαὶ
παρέχοντας τὰ ἔπι καὶ οἱ αἴ-
δωνες, τοσῶ καὶ ἡ ἀρχαία θρακική¹
γλώσσα ἐκπίτει καὶ μετὰ τὴν δι-
δούσιν τοῦ χριστιανισμοῦ κατά τὸν
4ον καὶ 5ον αἰώνα μετὰ Χριστοῦ
οχεδὸν διλοτέλως ἐκλεπεῖ. «Ἐξέλι-
πεται ἡ ἀρχαία τῶν Θρακῶν γλώσ-
σα, διαλλὰ διὰ τίνος ἀλλῆς ἀντικα-
τεσθάτη;

ΑΥΡΙΟΝ ἡ συνέχεια.

ΑΛΕΞ. Ι. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ ΙΑΤΡΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ - ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ

Κρήτης 14α

Τηλέφ. 20.811. Δέχεται 3-4

προϊ. Τοῦτο δὲ διότι εἰς οὐδεμίαν
βαλκανικήν πολὺ ἔχει μέχρι τοῦ
διετέλεος την ἔργον τούτο λόγ-
γον τοῦ ἀπαρτάτου δικώδων ἀ-
ριθμοῦ διετέλεστον, 300 περίτον,
δύσους ἀποτελούσιν διλόγολος ἡ υ-
πὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Κ. Οἰκονο-
μίδην μικτὴ χορωδία Αθηνῶν καὶ
ἐπανειθησεί τοι εἰς 120 μουσικούς
συμφωνικὴν δρχήστρα τοῦ διδέοντος
Ἀθηνῶν με τὰ 11 τόματα καὶ με
τὰ 30 χάλινα δρυγαία σάλπιγγας,
8 κόρινθοι τρομπόνια, βαθείας σάλ-
πιγγας κλπ., τὰ οπίσια ἀριθμού-
μενά μέρη τοῦ ἔργου προσδίδουν
τὸν μεγαλοπρέπειαν δύο νά προ-
καλοῦν τὰ μεγαλείτερα συναυτικά
μέτα τοῦ θεατικού καὶ τῆς με-
ταρισώσεως.

— Μεθαύριον Παρασκευὴν καὶ ὥραν
7ην μ. μ. διδέσται εἰτε τὴν σι-
δουσσαν τοῦ ἐλληνικοῦ διδουμα-
θητικοῦ συναυλίας τῆς τάξεως τῆς
κοδηγητρίας τοῦ τραγουδοῦντος
Ιού. Δημακοπούλου, μὲ πρόρυπ-
μα εἰκετέλη, περιλαμβάνοντα ἔργα
Σούμηπετρ, Μόζαρτ, Σούμηπετρ,
Βέιπερ κλπ. Λαμπραντού, μετανοίας ἡ κ.
Μ. Οικονόμου, μετανοίας Χ. Μπέτου, Τ. Τούκος, ως Κοκκίνη,
Ε. Γιαλούρη καὶ οι Κ. Π. Μαυ-
ρούδης καὶ Ε. Μολανή.

— Σήμερον εἰς τὸ διό 30' μ. μ.
εἰτε τὴν αἴθουσα τοῦ Θεοίου Α'-
Θηνῶν διὰ διατηκριμένους βιολοτα-
λίστας Κ. Αχιλλέας Παπαδημητρί-
ου διδέσται πολὺ ἐνδιαφέροντα
περιτάκτο τὸ ποτὸν συνοδεύο-
μενος εἰς τὸ πάνω ὑπὸ τοῦ κ. Δ.
Μαζί θὰ ἐκτέλεσθη εξατέρευτον πρό-
γραμμα περιλαμβάνονταν τὴν σονά-
το τοῦ Σαν-Σάνας, τὴν σονάταν τοῦ
Γκρκή, τὸ Καλ. Νιδρά τοῦ Μπούρω-
κας τάσ συμφωνικάς παραλλαγάς
τοῦ Μπαλιμανά.

— Κατὰ τὴν συναυλίαν ἔργων
διάδοτο ποτὸν διθησμένην τὸ προ-
σεγές Σάββατον ώραν 6.30' μ.μ.
εἰτε τὸ Θεοίου Α'-Θηνῶν (δόδος Πε-
ριασίων) ὑπὸ τῶν διακεκριμένων
καλλιτεχνῶν Ἀντ., καὶ Κατίνας
Σκόκου θὰ ἐκτελεσθῇ ἀκρώς ἐνδια-
φέροντα πρόγραμμα περιλαμβάνονταν
τὴν εισαγωγὴν ἀπὸ τοῦ «Μαγευ-
μονοῦ ἀλλόν» τῶν Μόζαρτ-Μπούζων,
τὴν σονάταν εἰς ρέ μετέν τοῦ Μό-
ζαρτ, τὴν σονάταν εἰς φά θλασσον
τοῦ Μπράμς καὶ τοὺς ιστιντούς
χορούς τοῦ Ινφάντε.

— Η γυμναστικὴ ἐνωσικῶνσα

πουπολοῦ

τοῦ Κυριακῆν ἐδρομοῦντι τὴν πρ

Χρι

Κυριακῆν

τοῦ Κυριακῆν τὸν Κυνηγόν. Τόπος

κεντρώσεως διποιεῖν τοῦ πα

στημούν καὶ ἀναχώρησις δι

κινήτων δύρα 8 ½. «Ἐξόδα διδ

μέλη δραχμαὶ 10 καὶ διστα-

μέλη δραχμαὶ 20·» Ἀρχηγός τ

μαδός Μ. Γκάζικας Πληροφ

κ. Λάζ. Μελετιαδήν, Ἀριμοδ

— Τὴν προσεχῆ Κυριακῆν

νικός ἐδρομοῦκός σύνεσε

εἰδρόματι εἰς τὴν Χαϊδαίαν καὶ ἔκει-

θεν εἰς τὴν μονὴ τὸν Κλειστόν·

«Ἀρμά Φιλέζ-Σπήλαιον Πανός.

Ο αὐτὸς σύνδεσμος, διὰ τός ήμε-

ρας τοῦ Πάσχας, διωργάνωσε δύο

κελάδιαν (Τρίπολι, Δημητσά-

νη, Βυτίνα, Ανδρίσταναν, Κα-

ρύταιναν, Φυγαλίαν, Μεγαλόπο-

λυν). Καὶ ἔτεραν εἰς Καλάβρυτα,

Μέγα Σπήλαιον, Αγίαν Λαύραν,

Χελιδόνην. Πληροφορίαι κάθε βράδυ

εἰς τὰ γραφεῖα του, δόδος λυκούργου 18.

φέρουν πάντα τὰ σχετικά μὲ τὴν
μαθητικὴν ἀπεργίαν.

Η σένη γελεισγραφία



Κοινωνικά διάφορα

— Εκυκλωφόρησε το 19ον πόλιον
τῆς «Εμπορικῆς Εγκυλοπαίδειας»
με λίαν ἐνδιαφέροντα ἀρθρα
περι αἴτρακτου, αὐγοταράχου, νο-
μού Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας καὶ Αύ-
στραλίας, τῶν κ. κ. Πατασευγέ-
λου, Σπ. Τσακάκη, Σ. Κλαδᾶ καὶ
Γ. Μιστάρδη.

— Ο ζητιάνος:
— Παρακαλώ, κύριε...
— Ο φόρτημένος καθηγητής:
— Σ' εύγαριτσω, φίλε μου, είνε
ἡ δεύτερη φορά που μοδ τὸ παι-
ρνε δέρας.

ΤΡΟΦΗ ΚΑΙ ΖΩΗ

— Εεδεδόθ ὁ δεύτερος τόμος τοῦ
βιβλίου τῆς Ιατροῦ κ. Κατσιγρά
«Τροφή καὶ Ζωή», τοῦ δόδου ὁ
πρώτος τόμος ειχε τόδιο μεγαλύ-
πτον πάντα. Πλαγείται καὶ παρά τη συγ-
γραφεῖν. Σκαλιστήρη 4.

Επονές Θράκη

Τοῦ καθηγητοῦ κ. Ι. Μαγκριώτη

τοῦ πληθυσμοῦ της καὶ αὐξήσιν δυνάμεως γάρ ἐπιτυχῆναι καὶ νέας ἐμπορίκων σχέσεις νὰ συνάπτη.

Αἱ ἀποικίεσσι ἔχρισμοποιηθεῖσαι πολλάκις ὡς φάρμακον πολιτικὸν καὶ διετάχθησαν μάλιστα ἀπό τὸ μαντεῖον τῶν Δελφῶν, ἀκριβῶς ὅπως διάτασται μία ἀφαίμαξις διὰ τὴν καταπράσιν πυρετικῆς τίνος διεγέρσεως. Αἱ ἀποικίαι ὑπέρθεραν ἡ σωτηρία τῆς ὑπερπληθυσθείσης Ἐλλάδος. Οὕτω βλέπουμε, ὅτι κατά τὸν δον πρὸ Χριστοῦ ἀδένοι οἱ "Ιωνεῖς ἰδρύουν προτορεῖα εἰς τὰς ἀκτὰς τοῦ Ἐλλησπόντου δι' ἐμπορικοὺς λόγους διά να ἐπικρατοῦν τῶν Δαρδανελίων, ἰδρύουν τὴν Πέριθων ("Ηράκλειαν) εἰς τὴν Κύζικον διὰ να κυριορχουν τῆς Προπονίδος. Οι Αἰολεῖς δι' ἔτερου κατείχον τὴν Σαστον ἔναντι τῆς Ἀριδίου, οἱ Μεγαρεῖς μετερχούνειν τὸ ἐμπόριον τῶν σιτηρῶν μὲ τὴν Θράκην ἐγκατεστάθησαν μονίμως εἰς τὴν Χαλκιδόνα (Καδμίοι) καὶ τὸ Βυζαντίον ἐπὶ τῶν ἀκτῶν τοῦ Βοσπόρου πρὸ Χριστοῦ αἰώνων θα ἐπέφερεν ἀσφάξιαν εἰς τὰ διάφορα κράτη τῆς Ἑλληνικῆς χώρας καὶ ήθα ἐπίνοιον ἀπό τὴν πληθώραν τοῦ πληθυσμοῦ ἥθα κατεστρέφοντα πάποικούλους σπαραγμούς, ἐκαὶ τὴν περίσσειαν τῆς ὑπερβαλλούσης αὐτῆς ζωικῆς ουνάμεως δὲν ἐξαπέστελνον πρὸς τὰ ἔξω, οὗτως ὥστε Η. Μητρόπολις καὶ ἀνακούφισιν νὰ αἰσθανταὶ ὡς ἐκ τῆς ἀραιωσεως

βρία (ἐπὶ τοῦ Εὔξείνου), Νεάπολις, Σκλυμβρία καὶ ἄλλαι.

Διὸ τῶν ἀποικιῶν λοιπῶν τούτων, αἱ ὄποιαι ἔγενοντο λόγῳ τοῦ ὑπερπληθωρισμοῦ καὶ τῶν ἐμπορικῶν ἀνασκῶν καὶ αἱ ὄποιαι φανερώνουν τὸ κορώφωμα τοῦ ὄργανωτικοῦ ἀποικιστικοῦ πνεύματος τῶν Ἐλλήνων, ἥθηνοι οὗτοι ἐπὶ τέτη καὶ αἰώνας εἰς συγχήνη ἐπικοινωνῶν μετὰ τῶν ἐντεύθεν τοῦ Αἰγαίου Θράκων καὶ μετέθωκαν εἰς αὐτοὺς τὸν τε πολιτισμὸν καὶ τὴν ἐλληνικὴν γλώσσαν, ἡ ὄποια ὡς τελειοτέρα καὶ πλουσιωτέρα δινικατέσσησε σύν τῷ χρόνῳ τὴν ἀνεπέρεγαστον καὶ ἀκαλλιέργητον θρακικὴν περιελθούσαιν εἰς τελείαν ἀφάνειαν.

Εἰς τοῦτο σφαλῶς θά συνελεσσαν καὶ αἱ ἐπιγυμαῖαι τῶν Θρακῶν βασιλέων μεθ' Ἐλλήνων, ὡς καὶ ἐπισήμων Ἐλλήνων καὶ διονύσιον τοῦ Ἀπολλωνίου Ἀθηναῖς αἵδεις τοῦ Τράπων καὶ Θρακοφυγῶν ἀφ' ἔτερου, διστάλλοις καὶ εἰδικώτερον κατά τὸν τρωκὸν πόλεμον εἰς τοιούτον θαβύνοι ἐταύτιζετο ἡ θρησκεία τῶν Ἐλλήνων ἀφ' ἕνδει καὶ τὸν Τράπων καὶ Θρακοφυγῶν ἀφ' ἔτερου, διστάλλοις, ἀκόμη δὲ καὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς μουσικῆς ἐθεωρεῖτο ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ νεανικοῦ καλλουσίου καὶ αὐτὸς ἐφανερώει εἰς τοὺς ἀθρώπους διὰ τῶν μαντείων τάξ αθανάτους, βουλάς τοῦ Διός. Οἱ ἀρχαῖοι Θράκες συνέχεον καὶ συντάτιζον τὸν Ἀπόλλωνα μὲ τὸν Διόνυσον, τοῦ διοικούντος τὴν Λαστρείαν καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἐβλεπε τὴν Τροίαν καὶ τὰ στρατόπεδα τῶν ἀντιμαχούμενων λαῶν. Οἱ Ζεὺς διὸ παλαιότατος θεὸς τῶν Αἰγαίων λαῶν, δι' δὲ καὶ ἡ λατρεία αὐτοῦ εἰς τὴν Θράκην ἀνέγεται εἰς τοὺς παναρχιακούς χρόνους.

Ἐθεωρεῖτο ὃς ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τελεόπιτον τῆς Ἑλληνιδός, τῆς ὥποιας οἱ Νεάπολεις ἔφερον διλοι καθαρῶν, ἐπιληνικά δόνυματα, τοῦ Σαδάλα καὶ τετά τῆς Ἐλληνίδος Πολεμοκρατείας, τοῦ Ροιμιτάλου μετά τῆς Ἀλεξανδρείας, τοῦ Αριστοφάνου μετά τῆς Ἐλληνίδος Πιθιδωρικού, ηερόπιτον Αθηναίου Μιλιτάδου, ἡγεμόνος τῆς Θρακικῆς Χεροσύνου μετά τῆς Ἡγησιπύλης, θυγατρός τοῦ βασιλέων τῶν Θρακῶν "Ολόρου, τοῦ Νεόκλεους, πατρὸς τοῦ μεγάλου Θεομιτοκλέους μετά τῆς Θράσος Ἀβρυτούνου, τοῦ ιστορικοῦ Θουκυδίου μετά της Στρυμόνος, τοῦ Ἀθηναίου σπαραγμού, Ιφικράτους μετά τῆς Ζωζούπολης, Ελαῖον (πρωτεύουσας τῆς Θρακικῆς Χεροσύνου), Ηράκλεια (πόλις τῆς Προπονίδος Πέριθων), Θάσος, Καρδία (πόλις Χεροσύνησσος), Μαρώνεια, Μεσομ-

ποιοὶ ἄλλων Αθηναίων μετά τῶν Θρακῶν ηγεμόνων Βηρισάδου καὶ Ημαδόκου.

Θρησκεία.— Ποιὰ ἡτοί ἡ θρησκεία τῶν ἀρχαίων Θρακῶν;

"Οπώς εἶπον καὶ ἐν τοῖς ἔξι προσθετινοῖς οἱ Θράκες κατὰ τὴν προμητηναϊκὴν ἐποχὴν ἡσαν πολὺ ωραίωτικοῦ ἀποικιστικοῦ πνεύματος τῶν Ἐλλήνων, ἥθηνοι οὗτοι ἐπὶ τέτη καὶ αἰώνας εἰς συγχήνη ἐπικοινωνῶν μετὰ τῶν ἐντεύθεν τοῦ Αἰγαίου Θράκων καὶ μετέθωκαν εἰς αὐτοὺς τὸν τε πολιτισμὸν καὶ τὴν ἐλληνικὴν γλώσσαν, ἡ ὄποια ὡς τελειοτέρα καὶ πλουσιωτέρα δινικατέσσησε σύν τῷ χρόνῳ τὴν ἀνεπέρεγαστον καὶ ἀκαλλιέργητον θρακικὴν περιελθούσαιν εἰς τελείαν ἀφάνειαν.

Η θρησκεία τῶν Θρακῶν καὶ ἡ λατρεία τῶν θεῶν ἡτοί σχέδον ίδια μὲ τὴν τῶν Ἐλλήνων. Κατὰ τοὺς ὄντηρους μάλιστα χρόνους καὶ εἰδικώτερον κατά τὸν τρωκὸν πόλεμον εἰς τοιούτον θαβύνοι ἐταύτιζετο ἡ θρησκεία τῶν Ἐλλήνων ἀφ' ἕνδει καὶ τὸν Τράπων τοῦ Τράπων καὶ Θρακοφυγῶν ἀφ' ἔτερου, διστάλλοις, ἀκόμη δὲ καὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς μουσικῆς ἐθεωρεῖτο ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ νεανικοῦ καλλουσίου καὶ αὐτὸς ἐφανερώει εἰς τοὺς ἀθρώπους διὰ τῶν μαντείων τάξ αθανάτους, βουλάς τοῦ Διός. Οἱ ἀρχαῖοι Θράκες συνέχεον καὶ συντάτιζον τὸν Ἀπόλλωνα μὲ τὸν Διόνυσον, τοῦ διοικούντος τὴν Λαστρείαν καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἐβλεπε τὴν Τροίαν καὶ τὰ στρατόπεδα τῶν ἀντιμαχούμενων λαῶν. Οἱ Ζεύς διὸ παλαιότατος θεὸς τῶν Αἰγαίων λαῶν, δι' δὲ καὶ ἡ λατρεία αὐτοῦ εἰς τὴν Θράκην ἀνέγεται εἰς τοὺς παναρχιακούς χρόνους.

Οἱ Ζεύς καὶ οἱ "Ηραὶ ἐλαττεύοντα πρὸ πάντων εἰς τὴν Βόρειον Θράκην. "Ἀλλος θεός, ὁ ποτὸς εύρυτατα ἐλαττεύετο κατὰ τοὺς παναρχιακούς χρόνους εἰς τὴν Θράκην ἦτο ὁ Ἀπόλλων.

Εἰς τὰ "Αἴθρια, (οἰμηρὸν Μπολούστρα), παναρχιακὸν θρακικὴν πόλιν ὑπῆρχε καὶ μαντείον τοῦ Ἀπόλλωνος. "Ο Ἀπόλλων ἐθεωρεῖτο θεός τοῦ φωτὸς καὶ τοῦ ηλίου, ἀκόμη δὲ καὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς μουσικῆς ἐθεωρεῖτο ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ νεανικοῦ καλλουσίου καὶ αὐτὸς ἐφανερώει εἰς τοὺς ἀθρώπους διὰ τῶν μαντείων τάξ αθανάτους, βουλάς τοῦ Διός. Οἱ ἀρχαῖοι Θράκες συνέχεον καὶ συντάτιζον τὸν Ἀπόλλωνα μὲ τὸν Διόνυσον, τοῦ διοικούντος τὴν Λαστρείαν καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἐβλεπε τὴν Τροίαν καὶ τὰ στρατόπεδα τῶν ἀντιμαχούμενων λαῶν. Οἱ Ζεύς διὸ παλαιότατος θεὸς τῶν Αἰγαίων, ὑπῆρχε μαντείον τοῦ Διονύσου, εἰς τὸ ὅπιον τὸ 355 πρὸ Χριστοῦ ἐθυσίασε καὶ ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος. "Ο Διόνυσος ἐλαττεύετο ὡς θεός δικτύρωπων τὴν γονίμων, καὶ πλουσίων παραγωγικότητας τῆς γῆς καὶ ζειδίων ὡς θεός τοῦ οἰνου καὶ τῶν διαμπέλων. Αἱ πρὸς τιμὴν τοῦ Διονύσου ἑορταὶ εἰς τὰς ἀρχὰς ήσαν ἀπλούσταται, βαθμηδόν διακόπτουν θυρυβώδεις ἔριδες καὶ σκηναὶ ζη-

ναν θυρυβαδέσταται καὶ δργιάσται·
καὶ·

Γίπτευον, δτι ὁ Διόνυσος ἡτο
νειαὶς δγύενεις, εῦχρος, μὲ
μὲ τῷ λεγενῆι μορφην καὶ μὲ εὐθὺς
πλούσους καὶ κατὸς τὰς τελετὰς
ἔτρι γον αἱ γυναικεὶς ιδιῃ διὰ νά
ὑπὲτησσον τὸν θέων αὐτὸν ἀφί
ρουμεναὶ εἰς τὴν λατρείαν του. Μέ
ξελλον ἐνθουσιασμὸν ἀκληπολάδων οἱ ἀ
στυνομικοὶ νά μπορεον νά μά
νου εἴσωται καὶ κάτη τὸ δάσμανον.
Ἡ ὑπόθεσις αὐτή, ἡ ὄποια γίνεν
ἀφορμὴν ὑπὲτηκαστασθῇ δ ἀρχη
τῆς μωσικῆς ἀστυνομίας τῶν
δασκότωρων, δὲν μπόρεον νά δια
λεκτανῆ. Οἱ δρᾶσται τῆς ἐμειναν
ἄγνωστοι.

Οἱ πλευραὶ τῶν θεῶν τὸν σάρπον
σῶγον τῶν, διὰ μέσου πικινῶν δα
σῶν καὶ ἀποκρημάνων βράχων. Εἰς
τὰς μωσικὰς καὶ δργιάστικὰς αὐ
τὰς τελετὰς μόνον οἱ μεμυηνέον
διδούστω νά προσέρχωνται, καὶ ὡς
αμοιβὴν ὁ Διόνυσος ἔγειμε τὰς
ψυχὰς των μερρότος ηδοναὶς καὶ
με μεθυστικάς ἀπόλαυσεις καὶ
ἐπίστευον, δτι οὐθὼν καὶ δεύποιται εἰς
τὴν ἑντέλειαν ὑπερκομιούν θύου.

Σ. ΑΡΝΕΛΛΟΣ

ΑΥΡΙΟΝ: Αἱ περιπέτειαι τοῦ Λα
λέ μετὰ τὴν ἐπανάστασιν τῶν
μπολεσβίκων. — Πῶς συνελή
φθη ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας καὶ ἐ^ν
έστησθη εἰς τὰς φυλακὰς. —
Θά ετύφεκτίζεται, ἐάν δὲν κατώ
θωνεν ἐγκαίρως νά δραπετεύ
σῃ τῇ βοηθείᾳ ἐνὸς φύλακος.

Κοινωνιαὶ διάφορα

Κασμήρια ἐλλη
νικά καὶ ἀγγλικά

Τιμιαὶ Ἐργοστασίων. «ΜΙΝΩ
ΣΤΑΝ», δόδος Καπτικάρεας 13-15
(Πλασιά «Ἀγορά»).

ΑΛΕΞ. Ι. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ - ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ

Κοίτης 140
Τηλέφ. 20.811. Δεχεται 3-4

διὰ τὴν φιλόδευθρον δρασιν τω
καὶ τὴν ἀγάπην των πρὸς τὴν πό^λιν. Ἡ ἔναρξη τῶν ἐργασιῶν τοῦ
συνεδρίου θὰ γίνῃ τὴν προσεχῆ
Κυριακὴν καὶ δρῶν 10.30 π. μ. ἐν
τῇ αίθουσή της ἀρχαιολογικῆς ἐ^π
ταιρείας. Τὰ θέματα μὲ τὰ δόσια
θὰ συχοληθῇ τὸ συνέδριον είναι τα
ξένια:

Διατήρησις τῶν ἥπον ὑπὸ ἀναδά
σων χώρων τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἐ^π
έκτασις τῶν ἀναδασωτέων ἐκτά
σεων. Εξασφάλιση ὑπέρ τοῦ λαοῦ
καὶ τῶν παιδίων ἐπαρκῶντελεύθερων
δασικῶν καὶ παρασιλικῶν ἐκτά
σεων, ἀπαγορευομένης πάσης εἰς αὐ^τ
οῦς οἰκοδομήσεως ἢ οἰκοπεδοποι
ήσεως. Κατάργηση τοῦ πεδίου βο
λῆς πυροβολικοῦ Καισαριανῆς καὶ
μεταβολή τῆς ἐκτάσεως εἰς δημή
τρική ἐσχίνη. «Ἐξασφάλιση ὑπέρ
τῆς πόλεως τοῦ Δλωσοῦ Βεΐκου ἐ^ν
έκτελεσι σχετικῆς διοποιίας Με^τ
αβολή τῶν Τουρκοβουνίων καὶ κα
λοκαιρινῶν λαζίων δλωσοῦ καὶ κα
τακευτή συγκρατητικῆς ἡστρίας
πρὸς τὰ Τουρκοβουνία τὰς Κατασκευ
αυτοκινητοποιήσεις διὸ πρὸς τὸν
Ὑμέττον. Διατάσσεται τῶν πεζο^δ
ρομάλων τῆς Λεωφόρου Κηφισιᾶς
ἀπὸ Θών μεχρὶ Λεπατόν καὶ δεν
δροφεύεται τῶν παραλίων τοῦ Σα
ρωνικοῦ απὸ Σκαραμαγκά μεχρὶ^δ
Βουλαράμηνς διὰ τὸν λαόν. Δημι^{ουρίων} μικρῶν ἐλεύθερων παιδικῶν
χρόνων ἐντὸς τῆς πόλεως. Δενδρο^{μεί}
τευτοῖς τὸν δῶν τῶν Ἀθηνῶν.
Διατήρηση τῆς ἐκτάσεως Σκαρα
μαγκά-Δασφίου ὑπὸ τὴν σημειρ
νήν δασικήν της μορφήν. Καθιέρω
σις τῆς ἑορτῆς τοῦ πρασούν. Νο
μοδεκτή κατοχύρωσις τοῦ πρασούν
τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶν,
οὗτος δῶτε μάριν διὰ τῆς νομοθε
τικῆς δόδοι νά είναι δυνατή ἡ ὀρισ
τῆς ἀναδασωσέως. Προβλέψεις νο
μοδεκτής καὶ διοικητικῆς ἐξασφά
λισεως ἐπαρκῶν ἀνοικτῶν χώρων,
ἐπὶ τῆς ἐπεκτεινόμενῆς πόλεως.
Παραχώρησης πρὸς τὸν δῆμον ἢ
πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν κήπων καὶ
δενδροστοιχῶν κήπων καὶ δρυσι^δ
ματων διά την ἐνιστρέφων από ὅγιεινη^δ
«Ωραϊστικῆς καὶ φιλοδενδρικῆς
ἀπόφεως τοῦ κοινοῦ καὶ τῆς πο
λεως.

Τὴν μεταπροσεχῆ Τετάρτην
ὅρων 7ην μ. μ. θὰ δοθῇ εἰς τὸ
ατρον «Κοτοπούλη» τιμητική
ράστασης τῆς κ. Σένης Δαμάσ
θα συχοληθῇ τὸ συνέδριον είναι τα
ξένια:

— Σήμερον τὴν ἑσπέραν δῆ
εις τὸ θέατρον «Θάλαττα» ὑπὲ^ν
έλληνικοῦ μελοδράματος ἢ τοῦ
Μπιζέ «Κάρμεν» μέ τη
στην «Ἐλληνίδα μεσόφωνων ζευσι
νίδα Νικολαΐδου καὶ με μπαζέτο
ύπο τὸν κ. Μοριάνωφ. Τὸ ἀπόγευμ
θα παγυδθούν οἱ «Ἄλιες τῶν
μαργαριτών» τοῦ Ιδίου συνθέτου
καὶ με τιμάς λαίκας.

Συναυλίαι

Αὔριον Παρασκευὴν καὶ δρῶν
7ην μ. μ. διδεται εἰς τὴν αίθουσαν
τοῦ Ἐλληνικοῦ διδέου μαθητική^η
συναυλία τῆς τάξεως τῆς καθηγη
τρίας τοῦ τραγουδιού κ. «Ιού. Δη^μ
ποκοπούλου, με πρόγραμμα ἐκτε^λ
κτην, περιαφέροντας Ὕρας Σούνη
περπ., Μόζαρτ., Σούμαν., Βέμπερ
κλπ. Λαζαρίδην πρόφη ή κ. Μ. Οκα
νούσου, αι δεσποινίδες Χ. Μπέ
του, Τ. Τούγκα, Φ. Κοκκίνη, Ε.
Γιαλούρη καὶ οι κ. κ. Π. Μαυρού^{δη}
ής καὶ Ε. Μολάρ.

— Σήμερον δ ½ μ. μ. εἰς τὴν αί^θ
ουσαν τοῦ ἀδείου «Ἀθηνῶν διε^ν
ται τὸ ρεσταλτή τῆς κ. Δεσποινό^{δη}
λας Ζέγου — Καραμαζύνα, πρῶ^{τη}
τον βραφείον πάνω τοῦ ἀλληνικοῦ
διδέου. «Η συμπαθήση καλλιτέχνη^{ων}
τελειοποίησε τὰς σπουδάς της
παρὰ τῷ Γερμανῷ καθηγητῇ κ.
Σπάντεμαν.

— Τὴν 25ην Μαρτίου καὶ δρῶν
δην μ. μ. ἐν τῇ αίθουσῃ τῶν
συναυλιῶν τοῦ συλλόγου «Παρα
νοσόσδρ» θὰ δοθῇ ἡ καλλιτεχνική^η
πτελείας τῶν μαθητριῶν τῆς σχο
λῆς τῆς κ. Καλλιόπης «Αναγκή^η
στοπούλου καθηγητούς πάνω τοῦ
ένεκον διδέου μέ την πρόγραμ
μα ἐκλεκτόν.

γαλλικὸν πολυτεχνείον καὶ τὸ ἀ^θ
εροσκοπείον τοῦ Μονσουρ. Τῷ
1896 διωρίσθη καθηγητής τῆς
ἀστρονομίας εἰς τὸ πανεπιστήμιον
«Αθηνῶν». Τῷ 1917 ἀνέλαβε τὸ ὑ^π
ουργείον τῆς Παιδείας, καθὼς ἐ^π
ιστής καὶ τῷ 1926. Μὲ διοιδα^σ
ματον δργανωτικήν Ικανότητα,
επέτυχεν ὡς ὑπουργός τῆς Παιδείας
καὶ νά ιδρυσῃ καὶ νά δργανω^{ση}
τῆν «Ἀκαδημίαν «Αθηνῶν, εἰς τὴν
πόλιαν καὶ φιέρεσ, κατὰ τὰ τε^{λε}
υταῖς ζωῆς του, δλ^{κληρον} τὴν δρατηριότητα του. Ἡ
επιστημονική δρδοῖς τοῦ ήτο γνω
στή καὶ πέραν τῶν ἐλληνικῶν δρ^{ων.}
Αι σηματώτερα είπεραι καὶ δικαιο^{μη}
λία, ἐκτιμῶσαν μέ τον τὸν τῶν
πεποιημένων μέλος αὐτῶν. Τά ἐπιστη
μονικά συγγράμματα τοῦ είναι
πολλά καὶ δξιολογώτατα, πλειστα
διστάντων ἐξδόθσαν εἰς ἔκαν
γλώσσας καὶ δημοισιεύθησαν εἰς
διάφορα ἔγνωστα τοῦ περιοδικά.
Ἐκ τῶν κυριωτέρων ἔργων του είναι τὸν
«Κλίμα τῆς Ελλάδος», ἐδοθέν εἰς
δόδο τοῦ 1901, ἡ «Πρακτική
μετεωρολογίας, ή «Εκσυμορφάζε^{ση}
καὶ 125 πραγματείας ἀστρονο
μικα, μετεωρολογικα καὶ σεισμο^{λογικα.}
Τὸ θάνατον τοῦ Δημητρίου Αγινήτη^η
πενθεῖ ἡ ἀθηναϊκή κοινωνία καὶ οἱ επιστημονικοί κύ^{κλοι}
καὶ τῆς χώρας μας, οἱ δοποί καχό^{ντων}
μίαν ἐξέχουσαν φυσιογν

μίαν.
Ἡ κρηδεία τοῦ μεταστόντος θὰ
γίνῃ σήμερον τὴν 11ην π.μ. ἐκ τοῦ
νοού του Αγίου Γεωργίου Καρ^β
οτο, μὲ τελεσθή δη μηδομισησι^{τη}
λόγω τῶν ἐξαρτητῶν πρὸς τὴν
χώραν στηριζόντων.